

15. júla 2020

Jednoduchosť viery

Katarína Labouré dostala vieru ako dar vo svojej rodine. O jej matke sa vie málo, ale kto by jej bol vštepil do srdca takú detinskú lásku k Panne Márii ak nie matka? Keď bola postulankou v Chatillon, jedna zamestnankyňa, pani Marietta vycítila, ako v modlitbe o 3. hodine, keď sestry obetujú Bohu utrpenie Pána Ježiša, Katarína pripájala k nemu aj svoje vlastné utrpenie.

Keď ju otec Aladel požiadal, aby opísala svoje videnia, začína takto: „*Cítim sa neschopná to urobiť...*“ – vidno jej pokoru; „*predsa sa o to pokúsím*“ – je v tom jej poslušnosť; „*so všetkou možnou jednoduchosťou a úprimnosťou to opísať*“. – Katarína je jednoduchá a priama. Táto požiadavka otca Aladela prišla až po 26 rokoch. Preto Katarína pokračuje takto: „*Prosím Pannu Máriu, svoju dobrú Matku, aby mi pripomenula všetky okolnosti. Panna Mária, daj, aby to bolo pre väčšiu tvoju slávu a slávu tvojho Božského Syna. Začínam... prišla som 21. apríla 1830... akoby som ani nechodila po zemi. Prosila som sv. Vincenta o všetky milosti...*“ Sestra Katarína až vtedy podrobne opísala videnia srdca sv. Vincenta, videnia Spasiteľa v Eucharistii; stretnutie s Pannou Máriou v noci z 18. na 19. júla, i zjavenie Panny Márie so zemeguľou a o medaile. Sú to mimoriadne milosti, ktoré mali hĺbku a široký dosah, ale táto omilostená duša pokračuje pokorne vo svojej formácii v seminári, kde sa stráca v anonymite doby a sestier. Od jej vstupu boli v roku 1830 ešte štyri iné prijatia: 28. mája 32 postulantiok; 1. augusta 18; 26. septembra 28 a 8. decembra 8 postulantiok.

Otec Aladel bol menovaný za spovedníka seminárskych sestier len krátko pred jej príchodom. Mal iba 30 rokov. Katarína ho pri najbližšej týždennej spovedi – bolo to asi 1. mája, informovala o videniach srdca sv. Vincenta. Potrebovala to povedať. Cítila, že jej bolo zverené poslanstvo ktoré bolo nad jej sily; má o ňom vedieť len nebo a ona. Ťažko sa však vedela vyjadriť. Ťažko jej bolo hovoriť o tomto poslanstve lásky, prísľubov a blízkeho nešťastia. Potrebovala objasnenie. U svojho spovedníka nenašla porozumenie. „*Zasa jedna domýšľavá deva, ktorá len tára!*“, myslel si spovedník. Uspokojil ju a radil jej zabudnúť na to: „*Nepočúvajte na tieto pokušenia! Dcéra kresťanskej lásky má slúžiť a nie snívaj!*“ Prekvapilo ju, že jej zakázal nemyslieť na to, čo videla. Vedť práve to jej dávalo väčšiu lásku a schopnosť slúžiť. Ponorila sa do modlitby. Často sa modlí k Panne Márii: „*Ó, Mária, daj mi svoju lásku, bez teba som stratená, zachráň ma. Vypros mi vždy potrebné milosti ... Srdce sv. Vincenta viac nevidela.*“

„Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.“